

2.1 ประเทศที่ต่างกัน: แนวทางที่ต่างกัน

เหตุผลในการนิยาม US และ UA

ประเทศต่าง ๆ ได้ให้คำนิยามของคำว่า “การบริการอย่างทั่วถึง (Universal Service-US) และ/หรือ การเข้าถึงอย่างทั่วถึง (Universal Access-UA) ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกันออกไป ในบางกรณี การนิยามการครอบคลุมอย่างทั่วถึง (universality definitions) ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของแผนการพัฒนาโทรคมนาคมแห่งชาติ การนิยามดังกล่าวบางครั้งได้มีการผนวกกรอบเวลาและระดับของบริการที่ต้องการไว้ด้วย

ในบางประเทศ ผู้วางนโยบายของรัฐหรือผู้จัดทำนโยบายได้มีการกำหนดระดับของการครอบคลุมอย่างทั่วถึงตามที่ต้องการไว้ด้วย การกำหนดระดับในลักษณะดังกล่าวมักถูกรวมไว้ในนโยบายโทรคมนาคมหรือในแผนแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่มีการวางแผนด้านเศรษฐกิจแบบรวมศูนย์ และภาครัฐเป็นเจ้าของกิจการโทรคมนาคม หรือในเศรษฐกิจที่เดิมทีรัฐเป็นเจ้าของแต่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่อิงตลาด (market economies) การนิยามการครอบคลุมอย่างทั่วถึงดังกล่าวในบางครั้งจึงไม่เป็นรูปธรรมนั่นคือไม่อาจเป็นจริงได้ และเป้าหมายการครอบคลุมอย่างทั่วถึงจำนวนมากก็ไม่อาจบรรลุผลได้ ในสภาพเศรษฐกิจที่กำลังมีการพัฒนาหรือเศรษฐกิจในช่วงเปลี่ยนผ่าน ระดับของการครอบคลุมอย่างทั่วถึงที่ได้วางแผนไว้จะมีประสิทธิภาพได้ก็เมื่อมีการเชื่อมโยงกับมาตรการการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมเท่านั้น ซึ่งรวมถึงกลไกในการให้ทุนสนับสนุนต่าง ๆ

ดังนั้น จึงควรเอาใจใส่กับการกำหนดค่านิยามของ US หรือ UA ให้มากยิ่งขึ้น เมื่อได้มีการกำหนดมาตรการดำเนินการสำหรับการครอบคลุมอย่างทั่วถึงเฉพาะอย่างมาใช้งาน การนิยามดังกล่าวได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อให้ความหมายของคำว่า พันธะของการบริการที่ต้องปฏิบัติ (Mandatory Service Obligations) ของผู้ให้บริการรายหนึ่งที่กำหนดให้ทำหน้าที่เป็น “ผู้ให้บริการอย่างทั่วถึง” (Universal Service Provider) ค่านิยามอาจถูกรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งในเงื่อนไขของการออกใบอนุญาตสำหรับผู้ให้บริการอย่างทั่วถึง (US provider) ในช่วงที่มีการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเป็นองค์กรเอกชน (privatization) นิยามเหล่านี้ยังต้องเป็นส่วนหนึ่งของกลไกการให้เงินทุนสนับสนุนบริการ USO เช่น ค่าการขาดดุลการเข้าถึง (ADC) และกองทุนเพื่อการครอบคลุมอย่างทั่วถึงต่าง ๆ

การครอบคลุมอย่างทั่วถึงที่สอดคล้องกับเงื่อนไขของท้องถิ่น

การนิยามการครอบคลุมอย่างทั่วถึงทางโทรคมนาคมในแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันมาก เช่น นิยามของประเทศสวีเดนแตกต่างจากนิยามของประเทศปากีสถาน ค่านิยามของการครอบคลุมทั่วถึงที่เป็นรูปธรรมสามารถสะท้อนถึงสภาพทางเศรษฐกิจและภาคโทรคมนาคมในท้องถิ่นได้ ระดับและการกระจายตัวของรายได้ของประชากรในประเทศเป็นปัจจัยที่สำคัญ ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การกระจายตัวของประชากรในประเทศ ทรัพยากรที่ต้องใช้สำหรับการให้บริการโทรคมนาคมกับประชากรในจำนวนที่เท่ากันจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับว่าประชากรส่วนใหญ่กระจุกอยู่ในพื้นที่เขตเมือง หรืออยู่อย่างกระจัดกระจายในพื้นที่ชนบท สภาพภูมิประเทศ (geography) ทอพอโลยี (topology) และเรื่องของความปลอดภัย (security) ของประเทศ อาจเป็นปัจจัยที่สำคัญด้วยเช่นกัน

ค่านิยามของการครอบคลุมอย่างทั่วถึงในทุกประเทศมีลักษณะเด่น 2 ประการที่พึงสังเกตคือ

แบบของการเข้าถึง (Types of Access) พิจารณาในระดับทั่วไป ความแตกต่างระหว่าง US และ UA คือ US มักหมายถึงการเข้าถึงของแต่ละบุคคล (individual access) หรือการเข้าถึงส่วนบุคคล (private access) ขณะที่ UA มักหมายถึงการเข้าถึงของชุมชน (community access) หรือการเข้าถึงร่วมกันของสาธารณะ (public shared access) การนิยามการครอบคลุมอย่างทั่วถึง (universality definitions) ในบางครั้งมีการรวมถึงความต้องการของการเข้าถึงบริการทั้งส่วนบุคคลและสาธารณะ

แบบของบริการ (Type of Services) การเข้าถึงขั้นพื้นฐานที่นิยามโดยทั่วไปจะรวมถึงการเข้าถึงโครงข่ายโทรศัพท์สาธารณะประจำที่ (voice-grade fixed access to PSTN) อย่างไรก็ตาม ค่านิยามของการครอบคลุมอย่างทั่วถึงจำนวนมากมีการขยายความต้องการมากไปกว่านี้ ในบางประเทศได้รวมถึงการบริการที่มีสมรรถนะสูงหรือบริการที่มีมูลค่าเพิ่มต่าง ๆ (enhanced or valued-added service) รวมทั้งการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ภายในขอบเขตของระบอบของการครอบคลุมอย่างทั่วถึงของประเทศตน

ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านได้ให้ความสำคัญอย่างมากในเรื่องของการเข้าถึงบริการพื้นฐานของสาธารณะ ประเทศอุตสาหกรรมสามารถกำหนดนิยามการบริการอย่างทั่วถึง (US) ได้กว้างขวางมากกว่า เพื่อรวมถึงบริการที่ทันสมัย รายละเอียดของคำนิยามการครอบคลุมอย่างทั่วถึงแบบต่าง ๆ ได้อธิบายไว้ในหัวข้อต่อไป

2.2 การบริการอย่างทั่วถึงในกลุ่มเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ตารางที่ 2.1 ได้สรุปรูปแบบของบริการที่บรรจุไว้ในคำนิยามของการบริการอย่างทั่วถึงในประเทศสมาชิกบางประเทศขององค์การความร่วมมือและพัฒนาเศรษฐกิจ (Organization of Economic Cooperation and Development - OECD) ข้อมูลในตารางช่วยให้เราเห็นภาพโดยรวมของขอบเขตของการครอบคลุมอย่างทั่วถึงในประเทศเหล่านั้น ณ ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี แต่ก็พึงระลึกไว้เสมอว่าคำนิยามเหล่านี้ไม่ได้ยูนิง แต่จะมีวิวัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะของตลาดและความต้องการของสาธารณะ

คำนิยามที่ปรากฏในตารางที่ 2.1 ทำให้เห็นได้ชัดว่าประเทศสมาชิก OECD เหล่านี้ได้ให้คำนิยามการบริการอย่างทั่วถึง (US) ที่ครอบคลุมมากกว่าการเข้าถึงบริการโทรศัพท์พื้นฐาน ในแทบทุกกรณี ระดับที่กำหนดไว้ของการบริการอย่างทั่วถึงจะต้องจัดให้แก่ผู้ใช้บริการแต่ละรายตามความต้องการด้วยอัตราค่าบริการที่มีการกำกับราคา ในบางกรณี อัตราค่าบริการถูกกำหนดไว้เป็นค่าคงตัวในระดับที่ต่ำกว่าต้นทุน และได้รับการอุดหนุนจาก การอุดหนุนไขว้ (cross-subsidies) ค่าการขาดดุลการเข้าถึง (ADC) หรือกองทุนเพื่อการครอบคลุมอย่างทั่วถึง (universality funds) รายละเอียดของแนวทางที่ใช้ในการอุดหนุนได้แสดงไว้ในบทที่ 3

2.3 การเข้าถึงบริการในกลุ่มเศรษฐกิจกำลังพัฒนาและที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน

คำนิยามและวัตถุประสงค์ของการครอบคลุมอย่างทั่วถึงที่ใช้กันในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจกำลังพัฒนาและกำลังเปลี่ยนผ่านมีความหลากหลายและแตกต่างกันอย่างมาก ตารางที่ 2.2 ได้รวมนโยบายการเข้าถึงอย่างทั่วถึงและพันธะของผู้ให้บริการจำนวนหนึ่ง ที่กำหนดขึ้นโดยกลุ่มเศรษฐกิจกำลังพัฒนาและที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน

ในประเทศกลุ่มเศรษฐกิจกำลังพัฒนาและอยู่ระหว่างเปลี่ยนผ่าน (ยกเว้นประเทศที่ร่ำรวยที่สุดในกลุ่ม) การกำหนดวัตถุประสงค์ในการบริการอย่างทั่วถึงในระดับที่ต่ำจะต้องจัดให้มีบริการโทรคมนาคมให้แก่แต่

ละครัวเรือนนั้นคงเป็นจริงได้ยาก ในเศรษฐกิจดังกล่าว การกำกับดูแลมุ่งเน้นที่จะขยายบริการการเข้าถึงเป็นหลัก นโยบายการครอบคลุมอย่างทั่วถึงที่มีประสิทธิภาพโดยทั่วไปจะมุ่งเน้นในเรื่อง

- การขยายบริการการเข้าถึงแบบใหม่ ๆ มากกว่าที่จะสนับสนุนบริการที่มีอยู่
- การขยายบริการในพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลหรือมีต้นทุนสูงและกลุ่มผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่ำ ในพื้นที่ที่ซึ่งการบริการยังไม่คุ้มทุนในเชิงเศรษฐศาสตร์
- การให้ระดับความสำคัญเรื่องการเข้าถึงบริการของสาธารณะ มากกว่าการเข้าถึงบริการของครัวเรือนส่วนบุคคล

ในตารางที่ 2.2 ได้ให้ตัวอย่างของการไม่เชื่อมโยงหรือไม่สัมพันธ์กัน (disconnects) ระหว่างคำนิยามของการเข้าถึงอย่างทั่วถึงกับกลไกเพื่อดำเนินการการเข้าถึงอย่างทั่วถึง เช่น มีประเทศจำนวนมากที่นิยามการเข้าถึงอย่างทั่วถึง (UA) ว่าให้มีโทรศัพท์ 1 เครื่องในทุกหมู่บ้าน แต่กลับไม่มีข้อบังคับหรือกำหนดพันธะใด ๆ แก่ผู้ให้บริการรายเดิมว่าเป็นผู้ที่มีหน้าที่ต้องจัดหาโทรศัพท์เหล่านั้น ที่สำคัญกว่านั้น ในหลายประเทศไม่ได้กำหนดกลไกการให้ทุนอุดหนุนเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์การครอบคลุมอย่างทั่วถึง

การทำแบบจำลองความเป็นไปได้ของโครงการการครอบคลุมอย่างทั่วถึง

หน่วยงานกำกับดูแลและผู้กำหนดนโยบายมีเครื่องมือวิเคราะห์จำนวนมากสำหรับใช้พัฒนาดำเนินการการครอบคลุมอย่างทั่วถึงที่เป็นไปได้จริงในทางปฏิบัติ และนโยบายการดำเนินการที่เป็นรูปธรรม แบบจำลองด้านการเงิน (financial models) ได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อตรวจสอบต้นทุนและศึกษาความเป็นไปได้ในการขยายบริการไปสู่พื้นที่ที่ยังไม่ได้รับบริการ โดยทั่วไป แบบจำลองเหล่านี้คำนวณความแตกต่างระหว่างต้นทุนของการจัดให้มีบริการในพื้นที่ภูมิภาคที่กำหนดกับรายได้ทางโทรคมนาคมที่คาดว่าจะได้รับจากภูมิภาคดังกล่าว

การประมาณต้นทุนอาจพิจารณาจากผลการศึกษการสร้างโครงข่ายเฉพาะบางโครงข่าย หรือจากข้อมูลต้นทุนเกณฑ์เปรียบเทียบสมรรถนะ (benchmark costs) ภายในท้องถิ่นหรือระหว่างประเทศสำหรับการสร้างคู่สายใหม่ การประมาณรายได้สามารถพัฒนาขึ้นได้ในหลายแนวทาง แนวทางหนึ่ง คือ การเริ่มต้นจากรายได้ต่อบุคคล (per capita income) ที่ประเมินสำหรับครัวเรือนในภูมิภาคเป้าหมาย จากนั้นนำค่าประมาณที่ได้ไปคูณด้วยจำนวนของผู้อยู่อาศัยในเขตพื้นที่นั้น ผลลัพธ์ที่ได้สามารถนำมาใช้ประเมินว่าการให้บริการโทรคมนาคมใหม่จะมีความเป็นไปได้ทางการเงินหรือไม่

ยกตัวอย่างเช่น เราทราบว่าประชาชนพอใจและสามารถใช้จ่ายกับบริการโทรคมนาคมประมาณ 2.5 % ของรายได้ (ดูรูปที่ 1.3) การประมาณอย่างคร่าว ๆ ว่าเป็นไปได้เพียงใดที่จะจัดให้มีบริการเฉพาะบริการหนึ่ง (เช่น โทรศัพท์ 1 เครื่องต่อหมู่บ้าน 1 แห่ง) ก็สามารถทำได้โดยตรวจสอบว่าการให้บริการนั้นต้องใช้ต้นทุนมากกว่า

2.5% ของรายได้รวมในหมู่บ้าน (รายได้ต่อบุคคลคูณด้วยจำนวนประชากร) ที่ประเมินไว้หรือไม่ รูปแบบการศึกษาเดียวกันนี้สามารถนำมาใช้กับกลุ่มของหมู่บ้านหรือในระดับภูมิภาคก็ได้ด้วยเช่นกัน

หากพิจารณาแล้วเห็นว่าระดับของการเข้าถึงบริการ (UA) ตามที่กำหนดไม่สามารถดำเนินการได้ด้วยข้อจำกัดทางการเงิน แบบจำลองอย่างเดียวกันนี้สามารถนำมาใช้ประเมินส่วนที่ขาดระหว่างค่าประมาณของต้นทุนกับรายได้ ในการจัดเตรียมคู่สายเข้าถึงใหม่ ๆ แนวทางที่วางนี้ถูกนำมาใช้ในกลุ่มทุนเพื่อการครอบคลุมอย่างทั่วถึงของประเทศชิลีและประเทศเปรูที่ประสบความสำเร็จ (ดูภาคผนวก) จากนั้นก็พิจารณาว่าจะมีแหล่งของรายได้อื่นที่นำมาใช้อุดหนุนส่วนที่ขาดระหว่างต้นทุนกับรายได้หรือไม่ แบบจำลองทางการเงินนี้สามารถใช้ประมาณว่าเราต้องใช้เงินอุดหนุนเพิ่มอีกเท่าใดจึงทำให้มีเงินมากพอสำหรับทำให้การให้บริการเป็นจริงได้

ในหลายประเทศได้นำแบบจำลองที่คล้ายคลึงกันนี้ไปใช้ในการประมาณจำนวนของโทรศัพท์หยอดเหรียญในเขตชนบทที่สามารถให้บริการได้ในแง่ของการเงิน ตัวอย่างผลลัพธ์ที่ได้จากแบบจำลองดังกล่าวได้แสดงไว้ในตารางที่ 2.3 หากนโยบายการบริการอย่างทั่วถึงของประเทศหนึ่งที่ต้องการมีจำนวนของโทรศัพท์หยอดเหรียญจำนวนมากเกินกว่าที่ตลาดจะรองรับได้ กลไกการให้เงินอุดหนุนจะต้องได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อให้สามารถดำเนินการตามนโยบายได้อย่างประสบความสำเร็จ

ตารางที่ 2: การครอบคลุมอย่างทั่วถึงในประเทศอุตสาหกรรม

สรุปรวมคำนิยามของการบริการอย่างทั่วถึงในกลุ่มประเทศ OECD บางประเทศ	
ออสเตรเลีย	บริการโทรศัพท์มาตรฐาน ซึ่งรวมถึงโทรศัพท์เสียง และหากโทรศัพท์เสียงใช้ไม่ได้เนื่องจากความพิการของผู้ใช้บริการ รูปแบบอื่นของการสื่อสารที่ใกล้เคียงกันกับโทรศัพท์เสียง เช่น โทรพิมพ์ (teletypewriter) โทรศัพท์จ่ายเงิน (payphones) และ prescribed carriage services
แคนาดา	บริการคู่สายท้องถิ่นสำหรับผู้ใช้แต่ละราย การต่อเลขหมายระบบสัมผัสแบบมีเสียงทอนโดยใช้สวิตช์ดิจิทัล (digital switch) ที่มีขีดความสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่อัตราท้องถิ่นผ่านการส่งข้อมูลความเร็วต่ำ มีบริการพิเศษที่รวมถึง การเข้าถึงบริการฉุกเฉิน บริการส่งต่อข้อความเสียง (voice message relay service) การคุ้มครองความเป็นส่วนตัว (privacy protection feature) การเข้าถึงพนักงานสลับสาย (access to operator) และบริการแจ้งเลขหมายโทรศัพท์ (directory assistance services) การเข้าถึงโครงข่ายโทรศัพท์ทางไกล และได้รับสมุดรายนามผู้ใช้โทรศัพท์ท้องถิ่นที่เป็นปัจจุบัน

สหรัฐอเมริกา	การเข้าถึงโครงข่าย PSTN ที่ให้บริการเสียง ที่มีความสามารถเรียกและรับสาย สัญญาณหลายความถี่เสียงคู่ (dual tone multi-frequency signaling) หรือการทำงานที่มีลักษณะเหมือนกัน บริการ single party การเข้าถึงบริการฉุกเฉิน การเข้าถึงบริการพนักงานสลับสาย การเข้าถึงบริการการแจ้งเลขหมายโทรศัพท์ การเข้าถึงบริการโทรศัพท์ทางไกล
ออสเตรเลีย	การเข้าถึงผู้ให้บริการ PSTN ผ่านการเชื่อมต่อโครงข่ายประจำที่ ซึ่งเครื่องส่งแฟกซ์ (fax machine) สามารถทำงานได้ รวมทั้งการส่งข้อมูลในอัตราความเร็วที่เข้ากันได้กับเส้นทางส่งผ่านของการสื่อสารทางเสียง การเข้าถึงที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายในบริการฉุกเฉิน การเข้าถึงรายชื่อผู้ใช้โทรศัพท์ บริการสอบถามรายชื่อผู้ใช้บริการ และโทรศัพท์จ่ายเงินสาธารณะ
เดนมาร์ก	โครงข่ายโทรศัพท์และบริการโทรศัพท์ บริการโครงข่าย ISDN และบริการใน ISDN คู่สายให้เช่า (ไม่นับรวมคู่สายความเร็วสูง) บริการพิเศษต่างๆ และอัตราค่าบริการ (tariffs) สำหรับผู้ใช้บริการที่พิการ บริการผู้ประสบภัยและการให้ความปลอดภัยทางทะเล (maritime distress and safety service) โดยวิทยุสาธารณะ บริการสอบถามเลขหมาย
อิตาลี	โทรศัพท์เสียง (ที่สามารถใช้งานส่งผ่านทางแฟกซ์ G3 และข้อมูลต่าง ๆ) จัดให้มีสมุดรายชื่อผู้ใช้โทรศัพท์สำหรับผู้ใช้ในเขตพื้นที่ท้องถิ่น การจัดให้มีบริการข่าวสารลูกค้า (custom information service) โทรศัพท์จ่ายเงิน บริการพิเศษสำหรับผู้พิการ การเชื่อมต่อบริการฉุกเฉิน
นอร์เวย์	โทรศัพท์เสียงสาธารณะ ความช่วยเหลือจากพนักงานสลับสาย บริการสอบถามฉุกเฉิน และรายชื่อผู้ใช้โทรศัพท์ โทรศัพท์จ่ายเงินสาธารณะ
สเปน	บริการโทรศัพท์พื้นฐาน รวมถึงการเข้าถึงท้องถิ่น ในประเทศและระหว่างประเทศ บริการรายชื่อผู้ใช้โทรศัพท์ที่ไม่เสียค่าใช้จ่าย บริการพิเศษสำหรับผู้พิการ
สวิตเซอร์แลนด์	การส่งผ่านเสียงในเวลาจริง (real time) หรือการส่งผ่านแถบเสียงและข้อมูลดิจิทัล (digital data) การหมุนแบบแป้นกดมีเสียงโทน (keypad tone dialing) และการเข้าถึงรายชื่อผู้ใช้โทรศัพท์ บริการเพิ่มเติม เช่น การส่งผ่านการเรียก (call forwarding) การคุ้มครองความเป็นส่วนตัว ใบเก็บเงินระบุรายการใช้และระบบกันการเรียกออก บริการฉุกเฉิน บริการรายชื่อผู้ใช้โทรศัพท์สาธารณะ บริการข้อความ (text service) การช่วยเหลือจากพนักงานสลับสาย
สหราชอาณาจักร	การเชื่อมต่อกับโครงข่ายประจำที่ที่รองรับโทรศัพท์เสียงและการส่งผ่านข้อมูลและแฟกซ์ (และบริการที่เลือกบริการเฉพาะเป็นชุดด้วยราคาต่ำ) โทรศัพท์สาธารณะ การเข้าถึงบริการฉุกเฉินที่ไม่เสียเงิน ใบเก็บเงินระบุการใช้ ระบบกันการเรียกออก การเข้าถึงบริการช่วยเหลือจากพนักงานสลับสายและการช่วยเหลือให้รายชื่อผู้ใช้โทรศัพท์

ตารางที่ 3: การครอบคลุมอย่างทั่วถึงในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและอยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน (Universality in Selected Developing and Transitional Economies)

สรุปรวมคำนิยามและพันธะของการเข้าถึงอย่างทั่วถึง		
ประเทศ	นโยบายการเข้าถึงอย่างทั่วถึง	พันธะของผู้ให้บริการ
ภูฏาน	มีตู้โทรศัพท์ 1 ตู้ในทุกหมู่บ้าน	ไม่มีพันธะใด ๆ
โคโมโรส	มีโทรศัพท์ 1 เครื่องในทุกท้องถิ่น	ไม่มีพันธะใด ๆ
คอซตาริกา	การเข้าถึงบริการของสาธารณะและส่วนบุคคลภายในระยะ 1 กิโลเมตร	ไม่มีพันธะใด ๆ
คิวบา	การเข้าถึงบริการทุกหมู่บ้านและชุมชนที่มีคนอาศัยมากกว่า 500 คน	ในวาระสุดท้ายของโครงการ 8 ปีแรก ทุกหมู่บ้านที่มีผู้อาศัยอยู่เกิน 500 คน ต้องเข้าถึงบริการได้
เอธิโอเปีย	ตู้โทรศัพท์ 1 ตู้ในทุกเมือง	อยู่ระหว่างการกำหนดข้อบังคับ
กินี	ตู้โทรศัพท์ 1 ตู้ ในทุกท้องถิ่น; ชุมสายโทรศัพท์ 1 แห่งในทุกหน่วยงาน	ได้คาดหวังว่ามีบริการและการเชื่อมต่อโครงข่ายไม่มีพันธะผูกพันเฉพาะ
อิหร่าน	บริการโทรศัพท์ในทุกหมู่บ้านที่มีประชากรเกิน 100 คน	การขยายงาน คุณภาพการเชื่อมต่อโครงข่าย และบริการให้แก่ผู้สูงอายุอันเป็นส่วนหนึ่งของเงื่อนไข
เคนยา	มีโทรศัพท์ 1 เครื่องในรัศมีของการเดินถึง	สัญญาการทำงานกำหนดรายละเอียดพันธะผูกพันในคุณภาพบริการและการขยายงาน
คิริกีซสถาน	มีตู้โทรศัพท์ 1 ตู้ในทุกเมือง โทรศัพท์ 1 เครื่องทุกบ้าน	การขยายงานคุณภาพบริการและการเชื่อมต่อโครงข่ายที่ทำสัญญากับรัฐบาล
เลโซโท	มีโทรศัพท์สาธารณะ 1 เครื่องภายในระยะทาง 1 กิโลเมตรของทุก ๆ ชุมชน	วัตถุประสงค์ที่สมควรใจที่จะดำเนินการภายในปี ค.ศ. 2000
มาดากัสการ์	มีโทรศัพท์สาธารณะ 1 เครื่องในทุกหมู่บ้าน	ไม่มีพันธะใด ๆ
มัลดีฟส์	มีตู้โทรศัพท์อย่างน้อย 1 ตู้ต่อผู้อยู่อาศัย 500 คน โทรศัพท์ 1 เครื่องในทุกเกาะ	เงื่อนไขใบอนุญาตที่กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีการเข้าถึงบริการโทรคมนาคมพื้นฐานต่าง ๆ ให้

		ครอบคลุมทั่วประเทศภายในปี ค.ศ. 2000
โมซัมบิก	โทรศัพท์สาธารณะ 1 เครื่อง ภายในระยะทางที่น้อยกว่า 5 กิโลเมตร อย่างน้อยที่สุดโทรศัพท์ 1 เครื่อง ในแต่ละศูนย์กลางอำเภอ 144 อำเภอ	การขยายงาน คุณภาพบริการ และการเชื่อมต่อโครงข่ายที่ทำสัญญากับรัฐบาล
ปากีสถาน	โทรศัพท์ 1 เครื่อง ในทุกหมู่บ้าน	ไม่มีพันธะข้อผูกพัน
โตโก	โทรศัพท์ 1 เครื่องในรัศมี 5 กิโลเมตร ภายในปี ค.ศ. 2010 โทรศัพท์ 1 เครื่อง ในทุกศูนย์กลางหน่วยงานและที่มีเศรษฐกิจที่สำคัญ	สัญญา กับ รัฐ เพื่อ ตรวจสอบ วัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาและบริการที่หลากหลาย
แซมเบีย	ตู้โทรศัพท์ในที่สาธารณะ (เช่น โรงเรียน คลินิก) ทั่วประเทศ	ไม่มีพันธะใด ๆ

แหล่งที่มา: ITU ค.ศ. 1988

ตารางที่ 4: แบบจำลองความเป็นไปได้ทางการเงินของการให้บริการโทรศัพท์จ่ายเงินในชนบท

จำนวนประชากรที่จำเป็นในชนบทเพื่อสนับสนุนโทรศัพท์สาธารณะชนบท 1 เครื่องในประเทศที่แตกต่างกัน (Rural Population Required to Support One Rural Public Telephone in Different Countries)			
ประเทศ	GDP ต่อบุคคล (USD)	การลงทุน/คู่สาย (USD)	จำนวนประชากรเพื่อสนับสนุนโทรศัพท์ 1 เครื่อง
อาร์เจนตินา	2,327	3,000	28
บังกลาเทศ	171	1,000	187
โบลิเวีย	299	9,000	535
บอตสวานา	1,315	7,000	97
บราซิล	843	9,000	190
โคลัมเบีย	321	8,000	449
เอกวาดอร์	446	6,000	251
อินเดีย	220	2,000	219
อินโดนีเซีย	444	5,000	216
เคนยา	140	5,000	687
มาเลเซีย	1,152	2,000	42
เม็กซิโก	1,108	10,000	159
เนปาล	139	7,000	574
ปากีสถาน	275	2,000	175
ปารากวัย	812	7,000	158
เปรู	295	10,000	597
ฟิลิปปินส์	386	3,000	166
ไทย	1,212	4,000	66
ยูกันดา	134	8,000	1,077
ซิมบับเว	236	6,000	474

แหล่งที่มา: Dymond and Kayami (1997)

Note: ตัวเลข GDP ต่อบุคคลและต้นทุนเป็นข้อมูลในช่วงกลางทศวรรษ 1990

ข้อสังเกตท้ายบท ■■■

๑. ข้อ ๑ และเอกสารแนบท้ายประกาศ ว่าด้วย เงื่อนไขและมาตรฐานการให้บริการ ในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม ประกาศ กทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. ข้อ ๑ ถึง ข้อ ๔ ประกาศ กทช. เรื่อง พื้นที่เป้าหมายในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๕๙
๓. ข้อ ๓ วรรคสอง ประกาศ กทช. ว่าด้วยการใช้และการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
๔. ข้อ ๒๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ(๖) ประกาศ กทช. ว่าด้วยการใช้และการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙